

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 766/2016-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 26. októbra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Petrom Slávikom, Břeclavská 3, Malacky, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 32/2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. októbra 2016 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. Ing. Petrom Slávikom, Břeclavská 3, Malacky, ktorou namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“)

a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Malacky (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 32/2015.

Zo sťažnosti vyplýva, že „[s]ťažovateľ v právnom postavení navrhovateľa podal dňa 03. 02. 2014 na Okresný súd Malacky návrh na začatie konania a vydanie platobného rozkazu o zaplatenie istiny 102.922,80 € s príslušenstvom proti odporcovi [REDAKOVANÉ]. Konaniu v právnej veci navrhovateľa [REDAKOVANÉ] proti odporcovi [REDAKOVANÉ] o zaplatenie istiny 102.922,80 € s príslušenstvom bola pridelená spisová značka 16 Ro 122/2014 a vec bola pridelená zákonnému sudcovi [REDAKOVANÉ].

V súčasnosti je konanie vedené Okresným súdom Malacky pod spisovou značkou 10 Cb 32/2015, kedy je pridelený zákonný sudca [REDAKOVANÉ].“.

Sťažovateľ «podal dňa 23. 03. 2016 sťažnosť predsedovi súdu podľa ustanovenia § 3 ods. 7, v spojení s ustanovením § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o súdoch“), v ktorej sumarizoval vyššie popísané úkony navrhovateľa a súdu a namietal porušeniu jeho práva v predmetnom konaní na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Dňa 14. 04. 2016, t. j. po podaní sťažnosti na prieťahy v konaní, bola navrhovateľovi, resp. jeho právnomu zástupcovi doručená výzva okresného súdu na odstránenie väd návrhu (t. j. po viac ako 2 rokoch odo dňa podania návrhu, pričom súd už navrhovateľa v minulosti na odstránenie väd vyzýval, tieto navrhovateľ riadne odstránil).

Navrhovateľ reagoval na výzvu súdu podaním zo dňa 27. 04. 2016.

Dňa 26. 04. 2016 bola právnomu zástupcovi navrhovateľa doručená odpoveď predsedu Okresného súdu Malacky, v ktorej predseda konštatuje, že v konaní došlo k určitým prieťahom, a to z objektívnych dôvodov spočívajúcich v nadmernej zaťaženosti súdu z dôvodu nedostatočného personálneho obsadenia sudcami. Tiež odkazuje na výzvu súdu na odstránenie väd podania, s tým, že pokiaľ tieto budú odstránené, reálne sa predpokladá termín pojednávania v mesiaci september 2016.

Do dnešného dňa nebol termín pojednávania vo veci vytýčený.».

Sťažovateľ ďalej uvádza, že „[o]kresný súd Malacky v období od zaplatenia súdneho poplatku navrhovateľom (dňa 05. 09. 2014) do dňa podania tejto sťažnosti (t. j. viac ako 2 roky) nevykonal žiadny procesný úkon smerujúci k prejednaniu a rozhodnutiu veci. Po viac ako 19 mesiacoch odo dňa zaplatenia súdneho poplatku, a to až po doručení sťažnosti na prietahy v súdnom konaní, zaslal konajúci súd výzvu na odstránenie väd podania, ktoré však v žiadnom prípade nepredstavujú neodstrániteľné vady podania, resp. vady, ktoré by bránili súdu vo veci konať. Sťažovateľ má za to, že táto výzva súdu bola zaslaná ako účelová, s cieľom vyhnúť sa výraznej nečinnosti súdu v predmetnej veci.“.

Sťažovateľ v súvislosti s namietaným porušením jeho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 dohovoru uvádza, „že v tomto prípade je celková doterajšia dĺžka konania zjavne neprimeraná zložitosti, ako aj konkrétnym okolnostiam prípadu a je ovplyvnená predovšetkým nečinnosťou a charakteristická neefektívnosťou postupu okresného súdu, pričom takúto z hľadiska požiadavky zachovania základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nemožno ospravedlniť a teda, že Okresný súd Malacky svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 32/2015 porušil základné právo sťažovateľa zaručené v ustanovení článku 48 ods. 2 Ústavy a článku 6 ods. 1 Dohovoru.“.

Na základe týchto skutočností sťažovateľ navrhuje, aby ústavný súd po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie nálezom takto rozhodol:

„1. Okresný súd Malacky v konaní vedenom pôvodne pod sp. zn. 16 Ro 122/2014 a v súčasnosti pod sp. zn. 10 Cb 32/2015 porušil základné právo sťažovateľa – [REDAKOVANÉ], aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov, zaručené v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote zaručené v článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. Okresnému súdu Malacky v konaní vedenom pod sp. zn. 10 Cb 32/2015 prikazuje konať bez zbytočných prietahov.

3. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 3.000,00 €, ktoré je Okresný súd Malacky povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. Sťažovateľovi [REDAKOVANÉ] priznáva náhradu trov právneho zastúpenia v sume 1.281,90 € (prípadne podľa úkonov v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky), ktorú je Okresný súd Malacky povinný vyplatiť na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Ing. Petra Slávika do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na prerokovanie ktorých nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde k návrhu na začatie konania sa musí pripojiť splnomocnenie na zastupovanie navrhovateľa advokátom alebo komerčným právnikom, ak tento zákon neustanovuje inak. V splnomocnení sa musí výslovne uviesť, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom.

Z citovaného § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde vyplýva, že pripojenie splnomocnenia na zastupovanie sťažovateľa kvalifikovaným právnym zástupcom, v ktorom je výslovne uvedené, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom, je obligatórnou náležitosťou, ktorú musí obsahovať sťažnosť podľa čl. 127 ods. 1 ústavy.

Ústavný súd, vychádzajúc z obsahu sťažnosti, zistil, že ju v mene sťažovateľa podal právny zástupca JUDr. Ing. Peter Slávik, advokát, a dospel k záveru, že niet pochybností o tom, že sťažovateľ je v tomto konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. K sťažnosti však nebolo priložené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa, v ktorom by bolo výslovne uvedené, že sa udeľuje na zastupovanie pred ústavným súdom, hoci zákon o ústavnom súde to explicitne vyžaduje (§ 20 ods. 2 druhá veta zákona o ústavnom súde).

Sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, priložil k sťažnosti splnomocnenie z 22. februára 2016, ktorého rozsah je vymedzený nasledovne:

„- Na konanie vo vecí vyporiadania a vymoženía pohľadávok voči obci [REDAKOVANÉ]

[REDAKOVANÉ] 16 Ro/122/2014 a to v plnom rozsahu

- Na akékoľvek konanie súvisiace s Pohľadávkami Splnomocniteľa voči Obci [REDAKOVANÉ],

- Splnomocnenec je oprávnený konať v mene splnomocniteľa v plnom rozsahu v predmetnom konaní

- Splnomocnenec je oprávnený konať v mene splnomocniteľa v správnom konaní, v konaní pred súdom alebo s akýmkoľvek subjektom, ktorý je daným konaním dotknutý alebo je účastníkom daného konania či jeho účasť je ne prospech konania

- Splnomocnenec je oprávnený podávať v mene splnomocniteľa vyjadrenia, riadne aj mimoriadne opravné prostriedky, sťažnosti, ústavné podania a je plne spôsobilý na zastupovanie splnomocniteľa na rokovanie v predmetnom konaní.“

Splnomocnenie v predloženej podobe nespĺňa požiadavku podľa § 20 ods. 2 druhej vety zákona o ústavnom súde, nie je v ňom výslovne uvedené, že bolo udelené na zastupovanie pred ústavným súdom.

Zo sťažnosti tiež vyplýva, že sťažovateľ, zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom, priložil splnomocnenie vo fotokópii z toho dôvodu, že „*originál je súčasťou spisu 10 Cb 32/2015*“. Z uvedeného ústavný súd ustálil, že sťažovateľ splnomocnenie výslovne na zastupovanie pred ústavným súdom advokátovi neudelil.

Ústavný súd konštatuje, že sťažnosť napriek tomu, že sťažovateľ je zastúpený advokátom, nespĺňa náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 2 zákona o ústavnom súde, čo predstavuje dôvod na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde (II. ÚS 271/2016). V tejto súvislosti ústavný súd pripomína, že takýto nedostatok návrhu (sťažnosti) nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti, ak sťažovateľ disponuje kvalifikovaným právnym zastúpením – advokátom. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady. Osobitne to platí pre všetky zákonom ustanovené náležitosti úkonov, ktorými začína konanie pred ústavným súdom (napr. II. ÚS 117/05, IV. ÚS 267/08, IV. ÚS 213/2010).

Uvedený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti bol dôvodom na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde už pri jej predbežnom prerokovaní. Vzhľadom na kvalifikované právne zastúpenie ústavný súd sťažovateľa na odstránenie

nedostatkov sťažnosti nevyzýval (primerane aplikujúc § 160 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v spojení s § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Keďže sťažnosť bola odmietnutá, rozhodovanie o ďalších procesných návrhoch sťažovateľa v uvedenej veci stratilo opodstatnenie, preto sa nimi ústavný súd už nezaoberal.

Zároveň ústavný súd považuje za potrebné poznamenať, že v prípade nečinnosti či neefektívnej činnosti okresného súdu v ďalšom priebehu napadnutého konania sťažovateľovi nič nebráni po splnení zákonom predpísaných náležitostí opätovne podať sťažnosť ústavnému súdu pre porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 26. októbra 2016